

**THE ROMANIAN ORTHODOX
METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH**
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

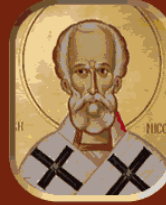

RUGACIUNE CATRE SFANTUL SILUAN ATHONITUL

O, Sfinte Siluane, cu lacrimile tale ai dobandit smerenia lui Hristos in Duhul Sfânt si dascal al iubirii de vrajmasi ai devenit in acest veac plin de ura si de tulburare! O, dulce psaltire a pocaintei si alauta binecantatoare a Duhului sfânt! Noi, cei insufletiti de vietuirea ta cea aleasa, ne plecam genunchii in fata sfinteniei tale care rusineaza pe cei ce nu mai cred ca Dumnezeu lucreaza in Biserica Sa si iti marturisim ca inimile noastre suspina dupa linistea ta, dupa dragostea ta de Dumnezeu, de oameni si de vrajmasi. Marturisim ca avem nevoie de mijlocirea ta pentru noi la Dumnezeu, Sfinte Siluane, ca mult suntem tulburati in aceasta lume care ne invata sa fim rai, iubitori de slava desarta si robi ai pacatului. Roaga-L, Parinte sfinte, sa ne daruiasca si noua blandetea Sa, indelunga - rabdare, tacerea, infranarea si iubirea Lui cea dumnezeiasca pentru toate faptura.

Sfinte Siluane, tu care ai trecut prin atatea incercari duhovnicesti intarit de Sfântul Duh, nu ne lasa sa fim inghititi de marea lumii acesteia. Fii calauza noastra, fii povatuitorul nostru, mijloceste pururea pentru noi ca sa stingem vampaia patimilor, sa biruim raul din inimile noastre si astfel sa ne mantuim sufletele. Asa, Cuvioase Parinte Siluane, podoaba calugarilor din Sfântul Munte al Athosului, cel care te-ai facut pe tine lacas Sfintei Treimi, izbaveste pe cei ce cu credinta savarsesc prea cinstita pomenirea ta si pe cei ce saruta cu evlavie moastele tale, spre slava Celui ce S-a proslavit in tine si daruieste prin tine tamaduire tuturor celor ce alearga la ajutorul tau. Vazand rautatea si nimicnicia noastra, Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce l-ai numarat pe Sfântul Siluan in ceata alesilor Tai, trimite-l noua ca pe un adevarat Parinte, spre a ne povatui cum sa traim o viata cuviincioasa, o viata de neovinta si de rugaciune, ca sa Te aflam milostiv in ceasul mortii si la Infricosatoarea Judecata. Amin.

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
917 592 2571 – mobil

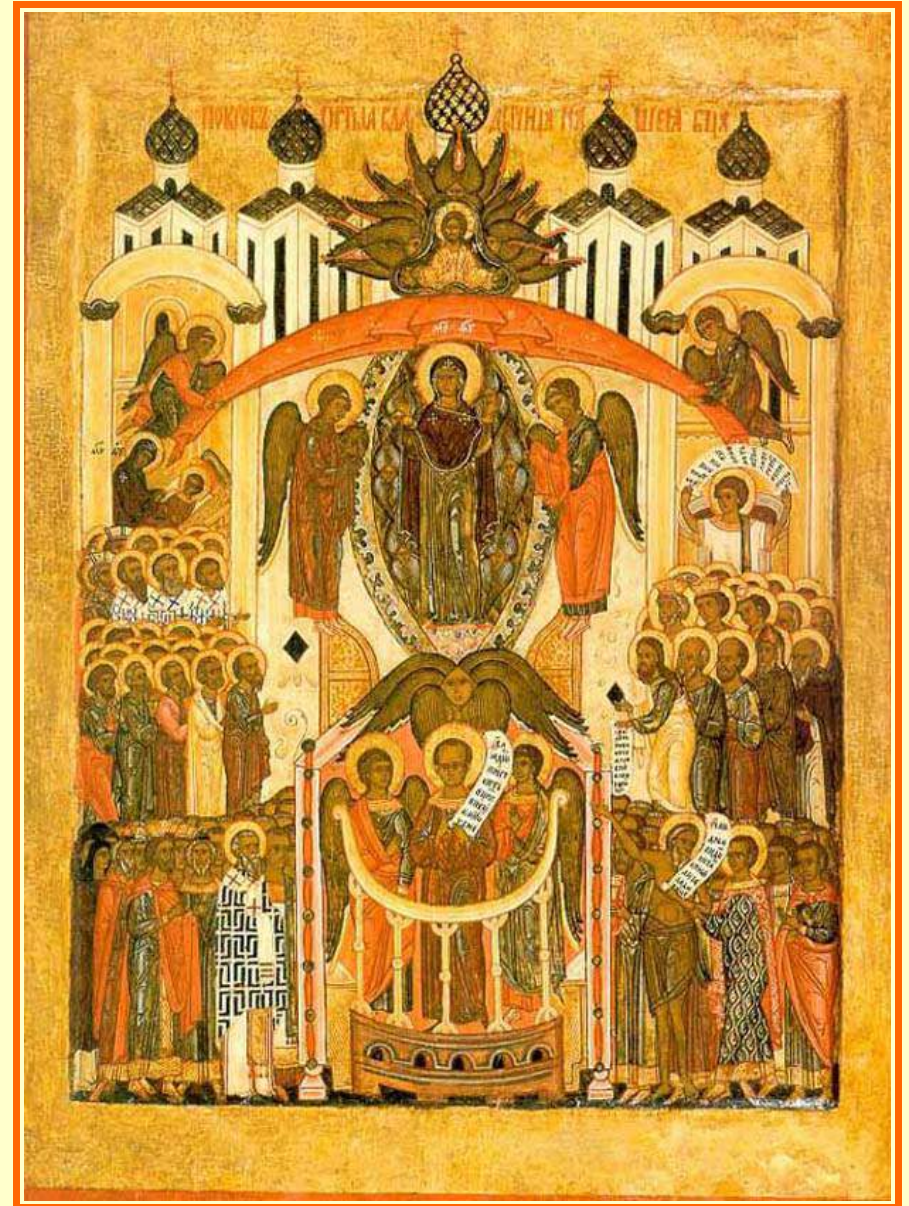

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

Ce inseamna ura?

Nu este nimic mai periculos in viata pe care o ducem noi aici pe pamant decat sa stii, ca in jurul tau, sau in casa ta, chiar si in mijlocul celor de care te bucuri sa-i vezi la locul de munca sau in orice drumetii, sunt oameni rai, egoisti si care urasc tot ce le cade in fata ochilor. Auzim, deseori, in discutiile cu altii, spunandu-se ca cineva anume, este negru in cerul gurii. Adica un om rau! Dar nu este acelasi lucru cand vezi un caine ca este negru in cerul gurii. Atunci spui ca este un caine de soi. Ne intrebam, deseori, si mai ales atunci cand dam peste un om rau, de ce se gasesc pe lume si astfel de oameni? Victor Hugo, satul si el pana in gat de tot felul de rautati, a ajuns la concluzia ca: "*Cei rai invidiaza si urasc; este felul lor de a admira!*" Daca in lume ar lipsi rautatea si inima noastra ar fi cuprinsa mai ales de bucurie, Doamne!, ce tamaduit ar fi omul si nu s-ar mai indurera de nimic! Rautatea macina fara crutare pacea inimii, asa cum stim toti.

Stim ca in noi zace, in primul rand rautatea si mai ales acea rautate impodobita cu dulci zambete! Imi aduc aminte, ca mai de mult, cand am promovat pe un oarecare ins, am primit o scrisoare fara semnatura in care eram avertizat, oarecum, ca cel care a fost bagat in seama, nu merita atentia si ca este bine sa ma feresc de el pentru ca: "are cuvinte dulci ca mierea pe buze, iar in inima venin!" N-am crezut acelui anonim care mi-a scris si nici azi nu cred. Dar, in focul evenimentelor din 1989, in perioada Craciunului, am raspuns la un telefon si am auzit un glas catifelat de femeie, care m-a intebat gratios: N-ati murit inca? Va imaginati ce bucurie m-a cuprins! Era sotia acelui ins pe care l-am ajutat sa ajunga domn si om, cum ar spune ardeleanul. M-a cotropit, nu atat vorba criminala, ci mai ales candoarea cu care am fost intebat si mai ales de o femeie, care are menirea de a da viata. Atunci am inteles ce este rautatea si unde poate duce ura, care nu are granita, religie, stare sociala, varsta, culoare sau ceva cultura! Si degraba i-am dat dreptate tot lui V. Hugo, atunci cand a scris, ca: "Rautatea incepe acolo unde sfarseste omenia!"

M-am intebat adesea, ca si Domnia Voastra, de ce n-ar putea fi si altfel? Si tot din raul lumii a iesit si proverbul care va muri odata cu ultimul om: "Pe cine nu lasi sa moara, nu te lasa sa traiesti!" Fara sa ma laud, cu ajutorul lui Dumnezeu, au fost ajutati multi oameni si mai rar au fost cei care sa-ti spuna cel mult: buna ziua! Am asteptat cel putin sa nu batjocoreasca. Izvorul rautatii este ura! Este penibil sa vorbesti si mai penibil sa scrii despre aceste uraciuni cu iz de pucioasa. Insa ura este un pacat impotriva Duhului Sfant! In loc sa iubesti zidirea lui Dumnezeu, indraznesti sa urasti! Inteleptii spun ca: "Mintea, ca si natura, uraste golul. In gol, natura pune iubirea. Mintea, adeseori, pune ura! Vremea trece pe neobservate si ne trezim din zbuciumul zilei tocmai la adanci batranete, daca le mai prindem si pe acelea. Parca este un facut, omul silindu-se din copilarie sa se indarjeasca impotriva raului si a urii. Ura este iarna inimii! Sa-ti fie mereu frig! Sa zgribuli, cautand caldura altor rai si a rautatii, iata starea cea mai jalnica! Am pomenit de o indarjire impotriva raului si as mai adauga si o

indignare a inimilor puternice si viguroase si n-ar fi de nebagat in seama nici dispretul militant al celor pe care-i necajesc mediocritatea si prostia, aceste stari rusinoase si natange, cum ar spune si Emil Zola, atins si el, probabil, de aceste metehne ale veacului in care i-a fost dat sa traiasca.

Ce bine cuprindea in gandirea si inima lui, Al. Vlahuta, starea de care si el era imbrancit, al urii de peste tot pe unde umbla oamenii. Parca il auzim si acum zicand: "Ce larg ar fi pamantul daca nu l-ar stramta ura!" A stiut si Vlahuta, a stiut si Stefan cel Mare, au stiut toti cei care au locuit aceste spatii, de Dumnezeu asa de frumos zidite, si mai stim si noi, desigur, ca: "Oricine uraste pe fratele sau este ucigas de oameni si stiti ca orice ucigas de oameni nu are viata vesnica, dainuitoare in El. In aceasta au cunoscut iubirea: ca El si-a pus sufletul Sau pentru noi, si noi datori suntem sa ne punem sufletele pentru frati!" (Ioan 3, 15"). Asa ne vorbeste Domnul prin Scripturi, si ne indeamna la iubire, pentru a nimici ura, raul cel mai mare, pentru ca incerca sa ucida iubirea din inimile bietilor oameni!

Cum sa te feresti de rautate si ura, daca se mai adauga si amarata de invidie? Am mai spus-o, uneori, si sa ma iertati, daca unii m-ati receptat altcum, ca doar un singur pacat stiu ca nu-l am cu adevarat, cel al invidiei. M-am tot cercetat sa ma vad mai bine. M-am convins ca ar fi asa, dar totusi am o oarecare teama. Insa, ma incurajez mai departe si nu vreau decat sa spun ca nu-i isprava mea acesta, Doamne fereste, ci este lucrarea lui Dumnezeu Cel Milostiv! Daca-mi duc bine aminte, cand eram elev la scoala elementara, la Cracaul Negru, preafrumosul meu sat, tata imi facuse un ghiozdan in care imi duceam cartile la scoala. Cant m-au vazut colegii, ca, Draga Doamne, as fi mai altfel, si am iesit din traditia traistii, m-au inconjurat, m-au batut bine si mi-au facut praf ghiozdanul. Mi-am adunat cartile si caietele rupte si imprastiate pe jos si cu ele subtioara m-am dus acasa. Atunci am gustat pe viu ce inseamna rautatea, ura si invidia.

De atunci, insa, am avut si am oroare de cele trei metehne care rasar una din alta si toate la un loc din inima omului, chinuit de duhurile cele rele. Daca am mai citi si n-am uita, am afla ce ne sfatuiesc inteleptii veacurilor. Iata ce citim in opera lui Epicur: "Sa nu invidiem pe nimeni; caci cei buni nu merita invidie, iar cei rai, cu cat prospera mai mult, cu atat isi grabesc ruina!", iar Democrit zice: "Invidiosul se pedepseste singur ca pe un dusman", invidia fiind o amara suferinta, care biciuie si hacuie inima si pacea sufletului. Mai deunazi, am auzit pe cineva spunand, ca invidiosul isi sapa siesi groapa! Proverbul acesta romanesc este mai scurt si mai bine zis, chiar si decat cele spuse de Democrit.

Am dorit sa spun cate ceva despre intreita neputinta, care uneori, sau deseori, apasa asupra vietii noastre si asa indetul de zbuciumata! Rautatea, ura si invidia, acest intreit pericol care ne pandeste a ruina si distrugere, nu se poate tamadui fara credinta in Dumnezeu si iubirea atotputernica ce invinge toata natangia adunata prin Valea Plangerii!

Iti strigam: **Doamne, tamaduieste-ne de aceste nenorociri care se tin de noi ca scaiul de oaie!**